

La Revista

de la Fundació Ramon Noguera

núm. 9/2022

C/Indústria, 22 17005 Girona
Tlf. 972 237 611 comunicacio@grupfrn.cat
www.grupfrn.cat

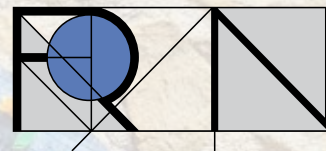
Índex

La Revista de la Fundació Ramon Noguera

Grup Fundació Ramon Noguera. Missió, visió i valors	02
L'equip Humà. Coneixent-nos	04
Entrevistem treballadors de diferents centres i serveis	04
Innovació. Projectes de Futur	09
Innovació tecnològica i social aplicada al Rentat de vehicles	09
Atenció a la Infància	10
Un espai exterior al CDIAP per aproximar-nos a l'entorn natural	10
Atenció terapèutica al CDIAP: el cas de l'Evangeline, una nena amb retard intrauterí sever i Síndrome de Nanisme	11
El testimoni d'una família usuària dels serveis del CDIAP	13
Atenció a persones adultes	14
La fi de la Incapacitació: llei 8/2021	14
Activitats del servei de Teràpia Ocupacional explicades pels seus protagonistes	16
Les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) aplicades al servei d'acolliment residencial	19
Emprenedoria per a l'Ocupació	20
Els treballadors del Centre Especial de Treball en primera persona	20
Formem persones per ajudar-les en la recerca d'oportunitats laborals	25
Un dels nostres casos d'èxit d'inserció a l'empresa ordinària	27
Col·laborar amb la Fundació	28
La Càtedra de Responsabilitat Social i Sostenibilitat de la Universitat de Girona, estreta col·laboradora de la fundació	28
Vols ser amic de la fundació i col·laborar amb nosaltres?	29
Els voluntaris ens expliquen la seva experiència	30
Productes i serveis amb valor afegit	31

Edició: juliol del 2022. Aquesta revista s'ha elaborat des dels departaments de Recursos Humans i Comunicació del Grup Fundació Ramon Noguera amb la participació de treballadors, usuaris, famílies i altres col·laboradors externs.

Grup Fundació Ramon Noguera

Entitat Social

El Grup Fundació Ramon Noguera és una organització d'iniciativa social sense ànim de lucre que té com a finalitat la creació i gestió de serveis adreçats a persones amb discapacitat intel·lectual i a infants amb trastorns en el seu desenvolupament a la comarca del Gironès.

Les entitats socials que formen el grup són la Fundació Ramon Noguera, que gestiona els serveis transversals i patrimonials, la Fundació Montilivi, que s'ocupa de l'àrea de serveis d'atenció a les persones, i la Fundació Mas Xirgu, que gestiona els serveis de l'àrea d'emprenedoria per a l'ocupació.

Missió

Treballar per garantir els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual i millorar la seva qualitat de vida, i la de les seves famílies, així com també la dels infants que presenten dificultats en el seu desenvolupament, per contribuir a la creació d'una societat més solidària i inclusiva.

Visió

Referent

Aspirem a consolidar-nos com una entitat social de referència, reconeguda tant a les comarques de Girona com al conjunt del país, per la nostra trajectòria històrica, la qualitat de la nostra feina i la força dels nostres valors.

Servei Integral

Volem oferir un servei integral basat en el model d'atenció centrada en la persona, des de la infància fins a la vellesa, i que gira entorn dels itineraris vitals de les persones i les famílies a les què atenem i donem suport.

Aliances

Treballem amb una visió relacional i col·laborativa, i desitgem construir xarxes i aliances estratègiques amb empreses, administracions públiques i altres entitats socials, per tal d'assolir un major impacte social.

Valors

Compromís

El nostre compromís queda palès en els més de 50 anys d'atenció continuada a les persones amb discapacitat i a les seves famílies, així com també en l'esforç quotidià que realitzen els nostres professionals i patrons, en la integritat amb la qual prenem les decisions i gestionem els nostres recursos i en l'esperit de servei que caracteritza la nostra entitat.

Des dels orígens, als anys 60, hem estat sempre una entitat dinàmica i amb iniciativa. Cerquem constantment noves maneres per atendre millor les necessitats de les persones amb discapacitat i les seves famílies.

Innovació

Cooperació

Som conscients que l'èxit en una organització és sempre un resultat col·lectiu. A nivell intern, creiem en el treball en equip i promovem la transversalitat i la màxima interacció entre les àrees de gestió i les àrees operatives. A nivell extern, tenim una actitud oberta i col·laborativa, cercant sempre les oportunitats per treballar conjuntament amb altres empreses, administracions i entitats socials.

Res del què fem tindria sentit si no ens servís per obtenir la confiança dels nostres stakeholders. Començant pel respecte, el caràcter vocacional i la professionalitat amb els quals tractem els usuaris i beneficiaris dels nostres serveis i les seves famílies, i continuant per la qualitat i la bona gestió amb la resta de col·lectius: treballadors, empreses col·laboradores, administracions públiques i institucions de la societat civil.

Confiança

Emprenedoria

Creem oportunitats laborals per a persones amb discapacitat intel·lectual a través de l'empresa social, generant els recursos necessaris per al desenvolupament de les nostres activitats i actuant de manera eficient, eficaç i responsable envers les persones i l'entorn.

L'equip humà. Coneixent-nos!

A la Fundació Ramon Noguera som un equip humà de 400 persones. En aquesta secció ens apropem a algunes d'elles perquè ens expliquin qui són, quina és la seva experiència amb nosaltres i quines són les seves motivacions.

Imma Sanmartí. Fisioterapeuta de l'Àrea d'Infants. Fa 17 anys que treballa a FRN

Per què vas escollir treballar a la fundació?

Vaig començar a la fundació ja que em donaven l'oportunitat de treballar com a fisioterapeuta pediàtrica, que era l'especialitat que més m'agradava.

Com van ser els teus inicis?

Vaig començar treballant al CDIAP als matins i a les tardes a la residència de Sarrià de Dalt (d'on en tinc records boníssims). Els inicis solen no ser fàcils, els meus tampoc ho van ser. Va ser intens i un aprenentatge constant!

Si mires enrere, durant el teu recorregut a la fundació, et sents orgullosa de...

Em sento orgullosa de formar part de l'equip del CDIAP i del canvi positiu que hem fet totes les professionals en aquests anys introduint un treball més centrat en les famílies.

Alguna anècdota o situació laboral divertida que vulguis compartir...

Durant el confinament, una de les èpoques més difícils, estava fent una entrevista amb una mare i el seu fill amb vídeotrucada, i la meva filla petita va venir a ensenyar com tocava de bé la trompeta. Per suposat, després, els meus altres dos fills també van venir a presentar-se. Tots vam riure molt.

Quin consell donaries a algú que comença a treballar a la fundació?

Puc parlar més del CDIAP; i li diria que és molt important escoltar les famílies i entendre que nosaltres també aprenem diàriament d'elles.

Tres paraules clau que, per a tu, defineixen el projecte de la fundació.

Prevenició, capacitats i oportunitats.

Quin és el teu gran repte de futur?

Personalment, viure plenament el present per encarar el futur. I a la feina, m'agradaria seguir formant-me, per poder seguir ajudant els petits i les seves famílies.

3 coses que t'emportaries a una illa deserta:

A tot arreu amb la meva família, el nostre gos Mel i la càmera de fotos.

La teva cançó preferida:

"Elefants" d'Oques Grasses.

Un llibre que recomanaries:

"Com hem de parlar perquè els fills escoltin i escoltar perquè els fills parlin" d'Adele Faber i Elaine Mazlish. Llibre imprescindible a la tauleta de nit si es tenen fills.

El color que millor et defineix:

Verd.

Alba Pascual. Tècnica del dept. de Recursos Humans. Fa 7 anys que treballa a FRN

Per què vas escollir treballar a la fundació?

Treballava en un àmbit molt diferent d'aquest i necessitava un canvi i un salt professional. Va ser difícil fer el pas perquè els canvis fan respecte, però se'm va presentar aquesta oportunitat i no la podia deixar escapar.

Com van ser els teus inicis?

Els recordo amb molta il·lusió pel canvi qualitatiu però, alhora, complicats, ja que venia d'una empresa familiar molt petita on hi treballàvem unes 15 persones i a la fundació, en aquell moment, ja hi havia uns 300 treballadors; el canvi de mentalitat va ser molt gran! De conèixer tothom a no conèixer ningú, de tenir una estructura laboral molt bàsica a haver de conèixer infinitat de centres, llocs de treball i serveis diferents, tots amb les seves peculiaritats i necessitats diverses.

Si mires enrere, durant el teu recorregut a la fundació, et sents orgullosa de...

Donar l'oportunitat laboral a moltes persones, tant a persones amb discapacitat, com a nois i noies joves que ha estat la seva primera feina o gent que en aquell moment buscava un canvi.

Alguna anècdota o situació laboral divertida que vulguis compartir...

Potser no ho sembla però sóc una persona que necessita moure's contínuament, m'agrada molt fer esport i estar asseguda moltes hores seguides no m'agrada i, per exemple, tenir l'oportunitat de fer l'intercanvi de talents va ser genial: no vaig dubtar a fer-

lo amb en Cesc fent activitat física i esport, un matí que recordo molt divertit. Podria fer aquest intercanvi un cop a la setmana!

Quin consell donaries a algú que comença a treballar a la fundació?

Que tingui la ment oberta i sigui flexible als canvis. La fundació és un lloc en constant innovació. I, sobretot, que li agradi el sector on ve a treballar, la vocació és important.

Digues tres paraules clau que, per a tu, defineixen el projecte de la fundació.

Innovació, moviment, compromís.

Quin és el teu gran repte de futur?

Laboralment seria un gran repte poder aconseguir una estabilitat entre el personal i les necessitats de la fundació. Malauradament, hem viscut una situació extraordinària (la pandèmia) que penso que ens ha fet canviar la manera de viure, la mentalitat que teníem abans, i això afecta directament a la manca de personal. Sovint, des del departament de recursos humans, se'ns fa molt difícil poder captar treballadors que encaixin amb les necessitats i els valors de la fundació.

3 coses que t'emportaries a una illa deserta:

Olla, matxet, i una barca per tornar!

La teva cançó preferida:

"Nothing Else Matters" de Metallica, en especial la versió de la Lucie Silvas.

Un llibre que recomanaries:

"La Catedral del Mar" d'Ildefonso Falcones.

El color que millor et defineix:

No sé si em defineix però el meu color preferit és el vermell.

Ester Roura. Atenció directa i responsable d'Activitats al servei de Teràpia Ocupacional. Fa 17 anys que treballa a FRN

Per què vas escollir treballar a la fundació?

Un cop vaig acabar la carrera d'educació social tenia moltes ganes d'emancipar-me i venir a viure a Girona, així que vaig provar sort enviant currículums a diferents serveis de la ciutat. De seguida em van trucar de la fundació per venir a fer una entrevista per cobrir una plaça a habitatges. Al final però, la plaça me la van oferir pel Servei de Teràpia Ocupacional de Montilivi i aquí és on he estat tots aquest anys.

Com van ser els teus inicis?

Doncs al principi de treballar al centre de Montilivi vaig començar com a auxiliar de monitora, tot i que pocs mesos després vaig poder ocupar una plaça vacant de monitora. El fet de començar com a auxiliar em va permetre poder agafar un rodatge que em va ser beneficiós més tard, a l'hora d'afrontar-me a portar un grup sola.

Si mires enrere, durant el teu recorregut a la fundació, et sents orgullosa de...

Amb els anys acabes establint uns vincles i uns lligams molt forts amb les persones amb qui treballem. Son moltes hores les què passem junts i molts moments que compartim. Aquest vincle és molt bonic. Ens coneixem molt!

Alguna anècdota o situació laboral divertida que vulguis compartir...

Durant el segon any de carrera universitària vaig venir a fer una visita justament al centre de Montilivi amb un grup d'estudiants i la professora. Estàvem visitant els diferents espais quan, en un taller, una de les noies va començar a estirar amb força els cabells a l'educadora i, aquesta, no se la podia treure de sobre! Va ser un moment molt surrealista. Recordo que vaig pensar que

aquí segurament no hi treballaria mai... i mira, quants anys fa ja que hi estic! Amb el temps vam poder riure juntes amb aquesta noia quan recordàvem l'escena.

Quin consell donaries a algú que comença a treballar a la fundació?

Sobretot que gaudeixi al màxim de la feina. És una feina molt vocacional.

Tres paraules clau que, per a tu, defineixen el projecte de la fundació.

Voluntat, respecte i atenció.

Quin és el teu gran repte de futur?

Seguir mantenint sempre la il·lusió per la feina que realitzo i no perdre mai de vista la finalitat de la nostra tasca.

3 coses que t'emportaries a una illa deserta:

Un llibre, una manta i xocolata negra.

La teva cançó preferida:

Qualsevol de Roger Mas.

Un llibre que recomanaries:

"Patria" de Fernando Aramburu.

El color que millor et defineix:

Colors tranquils, poc estridents. Que em transmetin calma.

Ivan Tiñena. Supervisor de l'Àrea de serveis de Neteja. Fa 8 mesos que treballa a FRN

Per què vas escollir treballar a la fundació?

Vaig escollir treballar-hi perquè sempre m'ha atret la part social i crec que encaixo bé en aquest sector.

Com van ser els teus inicis?

Acostumat a estar en un lloc de treball fix, poder veure tants espais diferents és el que més em va atraure als inicis. Podríem dir que la varietat de serveis va ser el que més em va agradar.

Aprendre el nom de tanta gent va costar una mica més... Però la veritat és que tothom m'ho va posar molt fàcil.

Si mires enrere, durant el teu recorregut a la fundació, et sents orgullós de...

D'haver intentat ajudar a millorar el servei, aplicant l'experiència que he assolit en l'àmbit de la neteja durant aquests darrers anys.

Alguna anècdota o situació laboral divertida que vulguis compartir...

El primer dia que vaig visitar els pisos de la fundació vaig anar a un i vaig picar al timbre. Em va respondre una dona gran molt amable. Li vaig dir que era el nou supervisor de neteja i que venia a veure com estava el pis de net. La dona em va obrir i vaig entrar. Em va estranyar que estiguessin cuinant a aquelles hores, però vaig començar a mirar les habitacions i només n'hi havia una. Li vaig preguntar que quants nois hi vivien al pis i em va dir que només hi vivia ella... Ja ho vaig entendre ràpid. Li vaig dir: aquest pis és de la fundació? I em va dir que no. El de la fundació era el de davant... Vam riure molt i vaig marxar (Per cert, el pis estava molt i molt net!!!).

Quin consell donaries a algú que comença a treballar a la fundació?

Que gaudeixi de la feina que fa i que s'impliqui molt, perquè tard o d'hora tot té la seva recompensa.

Tres paraules clau que, per a tu, defineixen el projecte de la fundació.

Equip (Treball en equip), Qualitat (Feina ben feta i de bona qualitat) i Col·laboració (Ens agrada col·laborar amb la societat).

Quin és el teu gran repte de futur?

Aconseguir que se'ns conegui com un referent en l'àmbit de la neteja a la comarca.

3 coses que t'emportaries a una illa deserta:

La meua dona i els meus 2 fills. No necessito pràcticament res més.

La teua cançó preferida:

"Always" de Bon Jovi.

Un llibre que recomanaries:

"Dràcula" de Bram Stoker.

El color que millor et defineix:

El blau.

Íngrid Carreró. Atenció directa al servei d'Acolliment Residencial, concretament a la residència Fontajau. Fa 4 anys que treballa a FRN

Per què vas escollir treballar a la fundació?

Tenia clar que volia treballar amb persones amb discapacitat intel·lectual, així que vaig començar a fer recerca per buscar feina. Vàries persones ja m'havien parlat anteriorment de la fundació així que vaig decidir provar-ho i aquí estic!

Com van ser els teus inicis?

Bons! De seguida vaig tenir la sensació que estava al lloc adequat, em vaig sentir molt còmode i a gust tant amb la feina que feia com amb les meves companyes.

Si mires enrere, durant el teu recorregut a la fundació, et sents orgullosa de...

De la feina que fem com a equip i dels valors amb els què treballem.

Alguna anècdota o situació laboral divertida que vulguis compartir...

En quatre anys la veritat és que em venen al cap molts moments viscuts: guardo molt bon record d'un estiu, abans de la pandèmia, que vam fer diverses excursions a la platja amb els usuaris i amb la Cristina Menacho, i aquelles sortides eren tota una aventura! Moltes emocions i moments divertits, els nois gaudien moltíssim de banyar-se a la platja, de fer un pícnic asseguts a la sorra, de passejar tranquil·lament per la platja, i nosaltres felices de poder-los acompanyar! Aquests moments omplen de felicitat i donen molt de sentit a la feina que estem fent cada dia.

Quin consell donaries a algú que comença a treballar a la fundació?

Doncs, sobretot, que gaudeixi de la feina que fa, que empatitzi amb les persones amb les què treballa, les escolti, i que vetlli sempre per una bona qualitat de vida.

Tres paraules clau que, per a tu, defineixen el projecte de la fundació.

Inclusió, compromís i benestar.

Quin és el teu gran repte de futur?

Fer feliç a les persones que m'envolten!

3 coses que t'emportaries a una illa deserta:

Una canya de pescar, un encenedor i companyia.

La teva cançó preferida:

Ara mateix no tinc cançó preferida, però l'última que he escoltat i m'agrada: "Wake up" d'Oques Grasses & Stay Homas.

Un llibre que recomanaries:

"Orgull i prejudici" de Jane Austen.

El color que millor et defineix:

El blau.

Innovació. Projectes de futur

La innovació a la Fundació Ramon Noguera és més que un valor; la nostra fita és que l'entitat esdevingui un referent en innovació social, tecnològica i mediambiental. Per això, és un dels àmbits estratègics de l'organització.

Innovació tecnològica i social aplicada al Rentat de vehicles

Marina Molina, responsable de Projectes i adjunta a gerència

Un dels objectius més rellevants de la Fundació Ramon Noguera és generar oportunitats laborals per a persones amb discapacitat intel·lectual entenent que el dret al treball és un dret fonamental de totes les persones reconegut a l'article 27 de la Convenció de Nacions Unides dels drets de les persones amb discapacitat.

Per assolir aquest objectiu, al llarg dels anys, la fundació ha posat en marxa diferents línies d'activitat al Centre Especial de Treball per poder oferir llocs de treball a aquestes persones. Des de l'activitat de jardineria, neteja, bugaderia, càterin etc. fins al rentat de vehicles industrials que tenim a Montfullà i el de turismes que tenim a les nostres instal·lacions de Mas Xirgu.

Durant els darrers vint anys, gent de Girona i rodalies ha vingut a la fundació a gaudir d'aquest servei que es dona quasi els 365 dies de l'any i que ens ha permès, a més de donar oportunitats laborals a 34 persones durant el 2021, donar visibilitat al nostre projecte social.

Després de tants anys, cal una renovació del túnel de rentat i, precisament, un dels eixos estratègics de la organització a curt i mig termini és la innovació, per tal de ser més competitiu i eficient en la gestió dels nostres recursos i les nostres activitats productives generadores d'ocupació per a persones amb discapacitat intel·lectual. Per això ens plantegem portar a terme un projecte de renovació que sigui capaç, alhora, de recollir les últimes innovacions del sector del rentat de vehicles i aportar millores laborals a les persones que atenem.

En aquest sentit, durant 2022 i 2023, volem renovar les nostres instal·lacions per poder potenciar aquesta activitat, per una banda, per mantenir i generar llocs de treball i, per l'altra, per continuar donant un servei de màxima qualitat als nostres clients.

Tenint en compte aquest objectiu, estem en contacte amb l'empresa que lidera la innovació en el sector de la tecnologia de rentat de vehicles per donar resposta a totes les exigències i necessitats que volem oferir als nostres clients.

La nova instal·lació disposarà de les últimes novetats dels rentats de vehicles perquè volem garantir un servei de màxima qualitat als nostres clients, garantir la viabilitat dels llocs de treball que tenim en aquests moments i apostar decididament per la sostenibilitat i el respecte al medi ambient. En aquest sentit es preveu la incorporació de tecnologies com, per exemple, rentats d'alta pressió

que milloren la neteja del vehicle i contribueixen a l'estalvi d'aigua.

La sostenibilitat i el respecte pel medi ambient sempre estan presents perquè pensem que cal fer compatible el treball amb la sostenibilitat i, per això, volem apostar per un disseny i producció de solucions sostenibles, sota les premisses de màxima reducció en el consum d'aigua i energia. Tot això, sense repercutir en l'eficàcia i en la qualitat del rentat i que implica, a més, una millora en la productivitat.

L'eficiència energètica és un altre dels temes que millorarà amb el nou equipament. Volem incorporar les novetats que ofereix el sector de la neteja i, així mateix, i per a nosaltres molt important, fer una aposta clara per la sostenibilitat, ja que aquesta nova instal·lació permetrà un estalvi d'aigua d'un 85-90% i una reducció de l'energia en general.

Els propers mesos treballarem per dissenyar aquest projecte i fer recerca de noves oportunitats de finançament per poder impulsar-lo amb l'objectiu de millorar i innovar en aquesta activitat i poder seguir oferint oportunitats laborals a les persones amb discapacitat intel·lectual.

Atenció a la Infància

Des de l'àrea d'atenció a la Infància, acompanyem els infants per afavorir el desenvolupament de les seves capacitats.

Disposem de dos centres de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç (CDIAP), on acollim l'infant i la seva família per donar-li atenció en funció de les seves necessitats. Aquest servei s'ofereix a infants d'entre 0 i 6 anys amb l'objectiu de prevenir, detectar i atendre de forma precoç els trastorns o possibles trastorns del desenvolupament infantil.

Alhora, també oferim un servei d'atenció especialitzada adreçat a infants amb altes discapacitats dins l'entorn inclusiu d'una aula en una escola bressol ordinària.

Un espai exterior al CDIAP per aproximar-nos a l'entorn natural

Olga Casas, directora tècnica de l'Àrea d'Infants, Sandra Vendrell, coordinadora, Clara Batallé, logopeda i Imma Sanmartí, fisioterapeuta

Els CDIAP disposen de diferents espais de treball, on es dona l'atenció terapèutica impartida per l'equip de professionals que en formen part. Intervenir en l'atenció precoç no és només estimular l'infant, és convertir la família en un agent actiu durant tot el procés terapèutic i, sobretot, afavorir la creació de contextos adequats on l'infant pugui interactuar en condicions òptimes.

És per això que, des fa uns anys, el CDIAP del Gironès aposta pel treball en el model centrat en la família, on es convida les famílies a què participin en el procés d'atenció terapèutica i que en siguin agents actius. El treball en el model centrat en la família es defineix per la col·laboració i participació equitativa entre professionals i família, utilitzant les habilitats, l'experiència i els coneixements d'ambdós.

Des de fa uns mesos, al CDIAP de Salt comptem amb un

espai exterior que s'ha dotat com un recurs més d'atenció terapèutica per atendre als infants i les famílies. Aquest nou espai s'ha projectat amb la idea d'incidir en l'infant des d'una perspectiva més lúdica.

L'objectiu és generalitzar les estratègies que es treballen dins de les aules del CDIAP, però a l'exterior, en un espai més natural i similar al què es poden trobar fora del centre. Per assolir aquest objectiu s'ha condicionat l'espai amb elements que ajuden en el treball terapèutic, potenciant les diferents àrees del desenvolupament sensorial i psicomotriu: emocional, conductual, motricitat, joc, llenguatge i cognitiva, tot això mitjançant l'exploració, el moviment, la interacció i la comunicació, afavorint també la motivació de l'infant.

L'equipament està conformat per diversos elements:

- Terra de cautxú, que esmorteix els impactes en les caigudes dels petits i, en ser antilliscant, permet poder-hi treballar d'una forma segura, provocant una sensació sensorial agradable, garantint una millor predisposició dels infants envers el treball terapèutic, resultant aquest més motivador i augmentant el grau de col·laboració i participació.
- Joc infantil, que ens serveix per al treball i l'estimulació de les àrees motrius, llenguatge, atenció, cognitiva, relació i conducta. Els infants viuen moltes descobertes, poden escalar, descendir, amagar-se o explorar el món des de diferents altures.

L'adequació de l'espai ens apropa a situacions més espontànies dels infants i de les seves famílies, i és on podem veure si es generalitzen les estratègies que es treballen en les sessions i, a la vegada, ens permet portar-los a un joc més natural, més espontani, on l'emoció i la

motivació hi poden tenir un paper important, convertint-se en un bon espai d'observació on es poden facilitar estratègies noves més enllà del treball realitzat dins del centre.

Atenció terapèutica al CDIAP: el cas de l'Evangeline, una nena amb retard intrauterí sever i Síndrome de Nanisme

Anna Girbent, fisioterapeuta, Alba Rodón, logopeda, i Patricia Ortiz, treballadora social

L'Evangeline va néixer el mes de febrer del 2018. La família va demanar consulta al CDIAP el mes de maig del mateix any, quan la nena tenia 3 mesos de vida, perquè presentava un antecedent de retard intrauterí sever, és a dir, un creixement deficient del nadó durant la gestació. Més endavant, la nena va ser diagnosticada d'una malaltia minoritària anomenada Síndrome de Nanisme primordial Osteodisplàsic Microcefàlic tipus 2 (MOPD 2).

Ja des del moment del naixement, destacava la seva talla petita, amb extremitats curtes. La mida del cap era més petita de la que li corresponia per edat, el que es coneix com microcefàlia. Presentava un retard del desenvolupament en les habilitats motores i també del llenguatge i de la parla. Patia una anomalia a la laringe que va requerir realitzar-li una intervenció quirúrgica, una traqueotomia, perquè pogués respirar adequadament. Pel que fa a l'alimentació, se li va posar una sonda nasogàstrica que, actualment, li permet alimentar-se per mitjà d'aliments triturats, perquè, quan tenia un any, va començar a patir disfàgia, és a dir, dificultats en la deglució dels aliments i reflux gastroesofàgic.

L'equip de professionals del CDIAP ens vam marcar l'objectiu de donar a la nena una estimulació i atenció precoç individualitzada i ajustada a les seves necessitats, per tal d'obtenir un bon desenvolupament. La família rep atenció de diferents serveis del centre, com són: Fisioteràpia, Logopèdia i seguiments esporàdics amb el Servei Social. A part de l'atenció individual rebuda per part dels diferents serveis, també s'ha realitzat un treball i coordinació en xarxa amb d'altres externs (hospitals,

escoles, serveis socials, ortopèdia, altres relacionats amb la comunicació...) amb la finalitat d'aportar a la nena i a la seva família totes les ajudes i suports necessaris relacionats amb la seva millora de qualitat de vida.

Al llarg del temps i fins l'actualitat, s'han anat combinant les visites al CDIAP presencials, online i al domicili, en funció del seu estat de salut i com a mesura de prevenció de possibles riscos, com l'impacte de la pandèmia de COVID-19 a inicis del 2020.

L'Evangeline va començar a ser acompanyada per part del Servei de Fisioteràpia ja des de la seva arribada al CDIAP. Els principals objectius de l'atenció han sigut els d'ajudar la nena a trobar estratègies per tal que, malgrat la curta llargada de les seves extremitats, pogués avançar en l'adquisició dels canvis posturals fins a aconseguir la marxa autònoma i avançar en relació a l'autonomia per moure's de manera segura. Els primers mesos de vida, no tolerava gaire bé que la col·loquessin estirada, però a mesura que va passar el temps i va començar a aguantar-se bé asseguda, als 11 mesos, va començar a tolerar millor que estimuléssim els canvis de les postures. Als 21 mesos, va començar a desplaçar-se asseguda i als 24 mesos a posar-se dreta amb suport. Als 34 mesos, a part de desplaçar-se asseguda, també podia gatejar.

L'evolució motora ha estat lenta i condicionada per etapes en què l'Evangeline ha hagut d'estar hospitalitzada o ha tingut més problemes digestius o respiratoris, però sempre positiva. El seu caràcter alegre, sociable i el seu bon nivell cognitiu han sigut factors positius per a què continués avançant.

Avui en dia, la nena és capaç de caminar de manera autònoma distàncies curtes. Ella mateixa, quan es cansa, busca l'ajuda d'un carretó o cotxet de nines per a disposar d'una mica més de suport. Per a desplaçaments llargs fora del domicili, els pares utilitzen un cotxet adaptat.

Pel què fa a la comunicació, el servei de Logopèdia va considerar l'opció d'utilitzar els sistemes de comunicació augmentativa i alternativa de la comunicació, comptant amb el suport de la Unitat de Tècniques Augmentatives de comunicació (U.T.A.C.), que va realitzar diverses supervisions sobre el cas i va aportar noves estratègies i materials per ajudar-la a anar avançant, ja que

actualment no pot comunicar-se verbalment. Utilitza una tauleta de comunicació a la qual se li ha instal·lat una aplicació que li permet construir frases amb imatges i pictogrames, i utilitza veu sintetitzada del dispositiu per a la seva lectura. Les persones del seu entorn, com ara la família i la logopeda del CDIAP, li van afegint pictogrames en funció de les seves necessitats i preferències i, d'aquesta manera, ella els pot anar seleccionant per categories per anar construint la frase i fer demandes. Aquesta eina de comunicació ha estat molt ben rebuda per part de la nena i la família, perquè li permet comunicar-se de la mateixa manera com ho faria normalment. Ella selecciona i clica el pictograma i l'aplicació el llegeix en veu alta. Per tant, es pot comunicar amb qualsevol persona, fins i tot l'ha pogut utilitzar de manera eficient en visites mèdiques, on ella podia anar respondent a les preguntes dels metges.

Pel què fa al servei Social, la treballadora social ha ajudat a la família amb els tràmits per demanar el reconeixement del certificat de discapacitat. També ha fet les coordinacions necessàries amb l'equip de serveis socials del Barri Vell de Girona per a donar resposta a diferents dificultats i necessitats amb les què s'anava trobant la família.

Per a tot l'equip del CDIAP que hem treballat amb la nena i la família, poder treballar amb ells ha estat i continua essent un plaer i un repte. Ens hem trobat amb moltes dificultats pel camí que hem hagut d'anar treballant de manera conjunta amb el nostre equip, la família i també amb altres serveis externs per tal d'anar donant resposta.

L'Evangeline és una nena que transmet molta positivitat, sempre ens rep amb un somriure i la seva actitud és receptiva. Demostra tenir moltes ganes d'aprendre i superar-se. Sorprenen les seves grans habilitats d'aprenentatge. La família s'implica molt i sempre està predisposada a col·laborar. Sempre ens han agraït tot el suport que els estem oferint. Quan hem fet sessions a casa seva ens han fet sentir molt bé, com a un membre més de la seva família. Han demanat ajuda quan l'han necessitat i han pogut comprovar que, realment, les eines que hem aportat a la nena li han resultat útils per a poder-se comunicar de manera autònoma amb el seu entorn sense necessitar a una altra persona que li faci d'interpret o "traductor".

Els nous objectius que ens estem plantejant són els de perfeccionar aquest tipus de comunicació, i continuar realitzant coordinacions amb els metges i altres serveis externs per millorar la seva alimentació i possible futura fonació, és a dir, emissió de la veu.

Gràcies a tots els suports esmentats, l'Evangeline i la seva família estan gaudint d'uns recursos que afavoreixen un millora en relació al desenvolupament i conseqüent millora de la qualitat de vida.

El testimoni d'una família

Daniela Pulgarín, mare d'una nena atesa al CDIAP

Soy madre de una hermosa niña con hemiparesia, condición que le afecta la movilidad de su brazo y pie izquierdo, como consecuencia de una lesión cerebral. Encontrarme con esta nueva realidad no ha sido nada fácil, pues durante el embarazo lo único que anhelamos es que nuestro hijo/a nazca bien, sin complicaciones y idealizamos ese día como el mejor de nuestras vidas.

Sin embargo, hace 5 años, me enfrenté a uno de los peores momentos de mi vida: separarme de mi hija porque debía estar en cuidados intensivos, después de recibir un diagnóstico de parálisis cerebral. Ante esta noticia, mi mundo se volvió "patas arriba", me inundaron las dudas, las preocupaciones y aparecieron sentimientos de rabia, frustración, negación, soledad y muchos más, que en ese momento no sabía cómo afrontar.

Salí del alta hospitalaria perdida, buscando varias opiniones, mirando diferentes alternativas con la finalidad

que mi hija estuviera bien, pero no fue nada gratificante, al contrario, más crecía mi incertidumbre y el miedo al no saber cómo iba a ser su evolución y futuro.

Fue en el CDIAP de la Fundación Ramon Noguera donde, desde el primer contacto con la psicóloga que valoró a mi pequeña, me sentí comprendida, y donde recibí respuestas coherentes y adecuadas a mis interrogantes que me ayudaron a tranquilizarme y minimizar el impacto del diagnóstico.

Durante estos 5 años, mi hija se ha beneficiado de la intervención fisioterapéutica, basada en movilizaciones, en ejercicios para ganar fuerza, ayudas y adaptaciones técnicas para mejorar su movilidad, piscina, y sobre todo mediante el juego y la estimulación. Recursos que le han favorecido notablemente en su desarrollo psicomotor y psicológico. Además, también he tenido la fortuna de contar con una profesional que no solo se centró en favorecer el bienestar global de mi hija, sino también en brindarme un espacio donde he podido expresar mis inquietudes, miedos, enfados, necesidades, recibiendo siempre una palabra de ánimo, una orientación, una alternativa, todo ello necesario para empoderarme y afrontar los cambios familiares que provoca esta nueva realidad.

Valoró muy positivamente este aspecto porque, muchas veces, la intervención se centra únicamente en nuestro hijo/a, dejando a un lado a los padres y a las madres, que también necesitamos este apoyo y cuidado para poder aceptar la condición de nuestro pequeño, para acompañarlos y darles una atención adecuada.

En el CDIAP he encontrado un espacio liberador, de calma, sobre todo de esperanza, donde he tenido la oportunidad de beneficiarme de la orientación y soporte de profesionales con una calidad humana increíble, que ha sido la base fundamental en la mejora de la calidad de vida de mi familia y en el proceso de aceptación de esta nueva realidad desde el amor.

Atenció a Persones adultes

En tots els nostres serveis d'atenció a persones adultes amb discapacitat intel·lectual treballem per fer realitat els somnis i desitjos de cada persona. Fem èmfasi en els objectius de vida de la persona i en les seves necessitats de suport, focalitzant les seves fortaleeses, habilitats i preferències.

Oferim serveis d'atenció diürna en centres de dia, com el servei de teràpia ocupacional i el servei d'atenció especialitzada, on les persones reben acompanyament i suport per reforçar les seves habilitats i capacitats, fomentant un paper actiu i vinculat amb la comunitat.

També oferim serveis d'acolliment residencial, basats en nuclis, que poden ser residències o llars-residència, on es proporcionen diferents intensitats de suport atenent les necessitats individuals de cada persona, amb l'objectiu d'oferir-los un entorn el més semblant possible a una llar familiar i de promoure la vida independent.

La fi de la Incapacitació: llei 8/2021

Sílvia Corcoy, Eduard Muñoz, Dolors Olaso, Patricia Ortiz i Elvira Redondo, treballadors socials de la fundació

Reforma de la legislació civil i processal pel suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

En què es fonamenta el canvi d'aquesta llei?

Per entendre aquesta nova llei ens hem de remetre a la Convenció de les Nacions Unides (ONU) dels Drets de les Persones amb Discapacitat.

La Convenció recull els drets humans i les llibertats fonamentals de les persones que tenen una discapacitat amb l'objectiu que es respectin aquests drets i llibertats.

Aquesta Convenció es basa en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els pactes internacionals de drets humans, que reconeixen que totes les persones tenen els

mateixos drets i llibertats, sense distinció de cap mena.

La Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat es va signar el 13 de desembre de 2006 a Nova York. L'Estat espanyol la va signar 30 de març de 2007, comprometent-se així a complir amb aquests drets.

Quins són els principis generals de la Convenció pels Drets de les persones amb discapacitat?

- Respecte a la llibertat de les persones i a les seves decisions en els temes que els afecten.
- No discriminació.
- Participació i inclusió en la societat.
- Respecte al dret a ser diferents.
- Igualtat d'oportunitats.
- Accessibilitat.
- Igualtat entre l'home i la dona.

- Respecte al desenvolupament personal dels infants amb discapacitat, d'acord amb la seva personalitat.

Què diu la nova Llei 8/2021 de 2 de juny?

*En el cas de Catalunya, es reforma també el decret Llei 19/2021, de 31 d'Agost, "pel qual s'adapta el codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat".

A partir de l'entrada en vigor de la Llei, les meres privacions de drets de les persones amb discapacitat, o del seu exercici, quedaran sense efecte, deixant endarrere un paradigma que implicava decidir per l'altre, per poder donar pas a un sistema de suports per prendre les decisions un mateix.

Aquest sistema es fonamenta en els principis de necessitat i proporcionalitat, predominant el respecte a la voluntat, preferències i desitjos de la persona, essent la persona l'encarregada de prendre les seves pròpies decisions.

Un dels aspectes més rellevants de la nova Llei és que s'han suprimit les figures jurídiques com ara la Tutela, la Pàtria potestat prorrogada i rehabilitada, i la Curatela. Aquest fet dona pas a la nova figura de l'Assistent, que engloba les esferes de suport econòmic, patrimonial, de salut i de gestions administratives.

La funció de l'assistent consisteix en oferir un acompanyament i/o suport puntual per a un acte concret, com per exemple: ajudar a gestionar un patrimoni, signar, tramitar els seus ingressos o interactuar amb el banc, o per actes de la vida quotidiana de la persona com ara: on i amb qui viure, poder decidir en quina activitat participar, escollir la roba que es posarà aquell dia... mantenint en tot moment la voluntat de les seves decisions.

Com ens adaptem a aquest canvi a nivell jurídic-social?

- Per inici de nous tràmits, un dels canvis que ens aporta aquesta nova Llei és que dona la possibilitat que es pugui demanar per dues vies: la notarial o la judicial.

Quan el jutge o notari constitueixi una assistència, haurà

d'especificar quines són les funcions concretes i els actes en els quals haurà d'intervenir l'assistent.

El jutge haurà de revisar d'ofici l'assistència cada tres anys, encara que podrà ampliar aquest termini sense excedir els sis anys.

El nomenament d'un assistent per part del jutge o notari s'haurà d'inscriure al Registre civil.

- Les tuteles i curateles ja constituïdes amb anterioritat a l'entrada en vigor del Decret-Llei podran ser revisades i adaptades a la figura de l'assistent pel jutge, a instància del curador/tutor o, bé, d'ofici (des de jutjats es posen en contacte amb el curador/tutor).

- Adaptacions per a garantir la participació de la persona amb discapacitat:

- Dret a entendre i ser entès.
- Comunicacions en llenguatge accessible.
- Suports específics que pugui necessitar.
- Facilitador: professional expert que l'acompanyi durant el procediment.

- Que pugui ser acompanyat per una persona de la seva confiança (i escollida per ell) durant el procediment.

Des de l'Àrea de Treball Social de la Fundació Ramon Noguera, respectant els principis de la Convenció pels drets de les persones amb discapacitat i la nova Llei 8/2021 seguirem priorititzant els drets, les voluntats i les preferències de les persones amb discapacitat per tal de garantir la seva qualitat de vida.

Activitats del servei de Teràpia Ocupacional explicades pels seus protagonistes

La Consol i en Carlos ens expliquen com tenen cura de l'hort

La Consol té 60 anys i és de Sant Feliu de Guíxols. En Carlos en té 40 i és de Granollers. Ambdós viuen en un pis de la fundació a Cassà de la Selva i acudeixen diàriament al centre ocupacional que l'entitat gestiona a Llagostera, ella des de fa 9 anys i ell des del 2019.

"Ens agrada molt regar les plantes de l'hort. Ara ve el temps de tornar a plantar però de moment estem regant unes plantes amb flors vermelles.

Tenim una mica de tot i va variant durant l'any: a vegades hi ha tomàquets, maduixes, pastanagues, escaroles, cebes. Els mesos d'estiu, des de juny fins a finals d'agost es nota molt el bon temps; hi ha més verdures a l'estiu que a l'hivern. De tota manera, ara fa molta calor i hem de regar més que mai ja que les verdures necessiten molta aigua.

El que més ens agrada és veure com creixen les verdures i recollir-les. El que collim ens ho emportem a casa. Està molt més bo el què plantem que el què comprem al supermercat.

A l'hort hi anem un cop per setmana, hi estem un parell d'hores i ens hi emportem l'esmorzar. Ens agrada estar allà, ens entretenim molt, donem un cop de mà, piquem a l'hort per fer forats per plantar, etc. Ens agrada perquè ens distreu i perquè hem après moltes coses. A vegades és una feina dura però ens ho passem molt bé.

Els companys que anem a l'hort som nosaltres dos, la Isa i el Chus, i ens acompanya l'Agna, la monitora, que ens ajuda a saber què hem de plantar cada temporada. Volem continuar fent aquesta activitat i seguir tenint un hort tan bonic."

Projecte Rebooks, reutilització de llibres de 2a. mà, per en Galià i en Pascal

En Jordi Galià ha fet 58 anys aquest juliol. Havia treballat al Centre Especial de Treball de la fundació, a la secció de jardineria. Llavors, un dia, la seva germana li va dir que es podia jubilar i que tenia plaça al centre ocupacional Montilivi. "Per mi va ser una sorpresa, m'agrada molt i molt estar aquí, i treballar amb la meva monitora, la Maria Àngels. Ella és com si fos la meva segona mare: m'ajuda en tot.

En Jordi Pascal té 65 anys. També va treballar al CET molts anys, al rentat de cotxes, i es va jubilar amb 59, per venir cap al centre ocupacional. "M'agrada molt estar aquí i em porto molt bé amb el monitor, l'August, que és amable i simpàtic."

"L'activitat "Rebooks" tracta de la reutilització i venda de llibres de 2a. mà i la realitzem un dia a la setmana unes 5 o 6 persones.

El primer que fem amb els llibres és mirar si estan en bones condicions. Sinó, els descartem; això sol ser perquè estan escrits, o tenen els fulls trencats. Els descartats els reaprofitem per fer pètals de les nostres roses artesanals.

El següent pas a fer amb els llibres que estan bé és netejar-los. Per fer-ho, els hem de raspar i després passar-li el pinzell. A continuació, els classifiquem segons diferents categories, per exemple: per l'idioma, per la mida, o si son infantils. Amb això ens ajuda l'August.

Els dijous a la tarda anem al Taller Degustació de la fundació, on hi ha un punt de venda, i portem nous llibres. Així es van renovant i no sempre hi ha els mateixos.

En general és una activitat que ens agrada, i sobretot ens encanta que la gent compri aquests llibres. Ens agrada anar als punt de venda de la fundació, o al que hi ha al C/Ciudadans de la Fundació Drissa, i veure els llibres que hem reciclat i que estan per vendre. Aquesta activitat està molt bé, els llibres no s'han de llençar."

L'art de pintar, una activitat molt creativa, de la mà de l'Èrik i en Marc

En Marc i l'Èrik i tenen 37 i 18 anys respectivament. En Marc fa un any que està a la fundació, concretament al centre ocupacional de Llagostera. Li agrada venir i ha fet nous amics.

L'Èrik hi és des de l'octubre del 2021, quan va sortir del Col·legi d'Educació Especial Font de l'Abella.

Des que van arribar a la fundació, van apuntar-se a fer l'activitat de pintura. L'Èrik diu que se sent molt bé quan pinta i que, a més, aprèn coses. "M'agrada pintar una mica de tot, i em va bé quan, a vegades, tinc una mica d'ansietat, ja que pintar em distreu." Li agrada pintar noies i no té preferència pels colors, li agraden tots i en funció del dia n'utilitza uns més que d'altres.

A en Marc també li agraden tots els colors de la paleta, tot i que destaca que el seu color preferit és el blau. "De seguida que vaig entrar a la fundació vaig voler pintar. Ja havia pintat abans i m'agradava."

L'activitat de pintura es desenvolupa a la Casa de les Vídues de Llagostera, a l'Escola d'Art Pere Mayol, i l'Eva és la seva professora de pintura. Hi van un cop per setmana durant una hora i mitja. L'Èrik comenta que "a pintura hi anem alguns companys, som uns 7 o 8, i ens hi acompanya alguna de les monitores, normalment la Tere."

L'Èrik segueix explicant: "Quan arribem, ens posem la bata blanca i ja tenim tot el material preparat." Diu que normalment pinten a peu dret i que solen posar les pintures que utilitzaran en un plat.

Des que van a l'Escola d'Art, tant en Marc com l'Èrik, han pintat unes quantes obres, i sovint les acaben en 2 o 3 sessions. A vegades s'emporten els quadres a casa, i a vegades són per exposar o per concurs. Aquest any és el primer any que participen al concurs de pintura de la Fundació SETBA.

L'Èrik hi ha presentat un quadre d'un test de flors sobre una taula, que ha titulat "Testos modestos", i en Marc ha fet un quadre on hi surt una noia amb roses, i li ha posat de títol "Marta".

"Gràcies a aquesta activitat hem après a pintar, a barrejar colors, a mesurar la quantitat de pintura que necessitem, a saber quins pinzells hem d'utilitzar si volem pintar més gruixut o menys, etc."

Segons l'Èrik: "M'agradaria que em respectin pel meu talent en la pintura, fer amics i conèixer gent nova." En Marc no va tant enllà, "només m'agradaria poder seguir fent l'activitat perquè m'agrada molt pintar".

Etiquetatge dels productes ecològics Onyar, per en Toni i l'Estefi

En Toni té 26 anys i va al centre ocupacional Montilivi de Girona des de l'any 2017. Ens explica que li agrada molt estar aquí, que hi té molts amics i persones que li donen suport quan té dies dolents com la seva monitora, l'Esther, o la Carme, la psicòloga.

L'Estefi té 20 anys i fa un parell d'anys que està a la fundació. Va venir del CEE Font de l'Abella quan tenia 18 anys i ens explica que viu a Salt amb la seva tieta.

"Fem l'activitat d'etiquetatge de productes ecològics Onyar dos dies a la setmana, i normalment som 8 persones i el monitor. Ens arriben els pots de vidre, els netegem bé i després, la nostra tasca és posar-los l'etiqueta.

Hi ha pots grans, petits, de diferents mides, i hi ha etiquetes més fàcils, com les dels pots d'olives, i d'altres més difícils de posar, les de pots petits de paté. A vegades necessitem ajuda del monitor.

Per posar l'etiqueta ens hem de fixar en una ratlla vertical que hi ha al pot, i allà es comença a posar l'etiqueta. També posem etiquetes als taps, això ho fa un altre company, perquè cadascú té una tasca."

En Toni retalla les etiquetes d'una en una perquè venen en bobina, i l'Estefi s'encarrega d'enganxar etiquetes.

"Ens agrada molt l'activitat, és interessant perquè passem estona amb gent diferent del grup normal. També ens agrada perquè hem d'estar concentrats i mirar de fer-ho molt bé i a poc a poc. Per últim, també ens fa il·lusió participar a l'activitat perquè després aquests productes es venen a les botigues i n'estem orgullosos."

Artesania: com elaborar peces amb les mans amb molt d'amor, explicat per l'Aida i la Carmen Maria

L'Aida té 23 anys i la Carmen Maria en té 22. Totes dues van sortir del Col·legi d'Educació Especial Font de l'Abella amb 18 anys i van entrar al centre ocupacional Montilivi de la Fundació Ramon Noguera.

"Som amigues perquè ja ens coneixíem a l'escola. I ens estimem molt. Ens agrada molt venir a la fundació perquè és molt guai, fem moltes activitats com pintar, fer música, informàtica, anar a caminar... i hi tenim molts companys. A més, ens portem molt bé amb les nostres monitores, la Maria Àngels i la Imma.

L'activitat d'artesanía ens encanta perquè les manualitats són molt entretingudes. Les peces artesanals que més fem són roses de cartró i collarets, braçalets i arracades. Per fer les roses, primer fem els pètals. Fem servir una plantilla per dibuixar-los sobre papers de llibres o bé sobre cartró que pintem de vermell."

La Carmen Maria diu que li encanta pintar les làmines per fer roses de color daurat.

I de les joies, els hi agrada molt posar anelles amb les tenalles. "A mi se'm dona molt bé" diu l'Aida. "Agafo un aro, l'obro, li poso una peça dins i el torno a tancar. Per a mi això és molt divertit".

Segueixen explicant: "Ens agrada fer polseres per després poder-les lluir. I sobretot ens agrada vendre-les i que a la gent els hi agradin i les comprin.

Hem d'estar molt concentrades mirant les peces, ara toca una bola vermella, o una de verda o una de blava, i no ens podem equivocar. Els monitors ens fan una plantilla i, si tenim dubtes, ens ho expliquen. Nosaltres intentem fer-ho sempre molt bé.

Tenim una discapacitat però ho portem molt bé, ja que no és cap malaltia. És una discapacitat que fa que a la gent li costi entendre'ns, o a vegades nosaltres no entenem el que ens diuen. Ens va bé venir a la fundació i fer activitats com la d'artesanía per aprendre coses. L'important és no estar soles i passar-ho bé amb els monitors."

Les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) aplicades al servei d'acolliment residencial

Yolanda García, tècnica de l'Àrea Psicològica de la Fundació

Quan es parla de discapacitat intel·lectual ens referim a una limitació en les habilitats que la persona aprèn per a funcionar en la seva vida quotidiana i que li permet respondre a diferents situacions i entorns diferents.

S'expressa quan una persona amb limitacions significatives interacciona amb el seu entorn. Per tant, depèn tant de la pròpia persona com de les barreres i/o obstacles que presenta l'entorn. Segons si un entorn és més o menys facilitador, la discapacitat s'expressarà de manera diferent.

Així doncs, s'ha de tenir en compte que les persones amb discapacitat intel·lectual necessiten elements facilitadors i/o suports que garanteixin major comprensió dels continguts i una comunicació adaptada a les seves necessitats. És en aquest punt on la tecnologia pot ajudar a facilitar el procés d'aprenentatge mitjançant programes i aplicacions amb continguts pedagògics adequats i flexibles, disminuint les barreres i fomentant així la seva autonomia.

S'ha demostrat que les TIC utilitzades com a instrument educatiu tenen múltiples beneficis:

- Milloren l'adquisició de nous aprenentatges.
- Adquisició de vocabulari i desenvolupament de l'atenció i la memòria visual i auditiva.
- Estimulen les habilitats del pensament i les àrees del desenvolupament.
- Promouen la construcció del coneixement.
- Faciliten un aprenentatge individualitzat.
- Augmenten l'autonomia personal.
- Afavoreixen l'expressió de capacitats i de comunicació.
- Estimulen l'àmbit audiovisual: la percepció visual i auditiva.
- Potencien la coordinació ull-mà amb el ratolí i el teclat.

A les residències portem a terme l'itinerari d'informàtica. Es tracta d'una activitat setmanal on un grup reduït de persones amb discapacitat intel·lectual amb altes necessitats de suport utilitzen les TIC com a eina principal.

Les sessions es plantegen amb caràcter lúdic i amb l'objectiu de treballar diferents programes destinats a l'aprenentatge de la lectoescriptura, la discriminació de sons, formes, jocs d'atenció, de dibuix, etc. Les sessions permeten fer un treball individual, en parelles o en petit grup.

S'utilitzen ordinadors adaptats amb pantalla tàctil i/o

tauletes. A través d'instruccions senzilles, colors, contrastos i/o formes clares i amb el suport de l'educador, es presenten diferents propostes educatives que van de menor a major grau de complexitat.

Algunes de les propostes de treball que utilitzem són:

- Audicions de sons, fragments musicals, cançons, música instrumental, seqüències de vídeo, fotografies, contes interactius.
- Treballar la motricitat i la coordinació ull-mà mitjançant la manipulació senzilla tocant la pantalla tàctil o fent clic al teclat.
- Dibuixar i pintar a l'ordinador (amb en Paint per exemple), que permet també introduir imatges.
- Treballar les habilitats cognitives bàsiques: a través de jocs d'atenció, d'acció-reacció, memòria, percepció, estructuració espacial, matemàtics, de comprensió lingüística, de lectoescriptura.
- Propostes de lectoescriptura: lectura de petits textos a l'ordinador, escriure amb el processador de textos a l'ordinador, etc.

Des de l'acolliment residencial continuem apostant per aquest tipus d'activitats, adaptant i personalitzant les propostes de treball als usuaris amb discapacitat intel·lectual amb grans necessitats de suport que atenem a les residències, on s'han demostrat resultats positius tant en el seu aprenentatge com en la seva autoestima i autonomia personal.

Emprenedoria per a l'Ocupació

La feina és un aspecte clau per a la plena inclusió de les persones. A la Fundació Ramon Noguera facilitem de manera personalitzada un procés que encamini la persona a tenir oportunitats en el món laboral mitjançant el treball protegit al Centre Especial de Treball en serveis i establiments gestionats per l'entitat.

Els treballadors del Centre Especial de Treball en primera persona

Karam El Moussati, cambrer al restaurant La Rosaleda

**Com vas arribar a la fundació?
Explica'ns la teva evolució
dins l'entitat.**

Vaig fer un curs d'un any a l'Escola d'Hostaleria i em va agradar molt. Vaig treure molt bones notes i havia de fer pràctiques, pel què em van proposar 3 llocs, un d'ells el restaurant La Rosaleda. La meua professora em va recomanar que hi vingués, perquè tindria més per aprendre i més oportunitats.

Així que vaig fer les pràctiques aquí durant dos mesos i després la fundació em va contractar. Ara hi treballo des de l'agost del 2018.

Vaig començar aprenent l'ofici per incorporar-me de ple al

món laboral. Durant un temps també vaig treballar al Taller Degustació; ja sabien que tenia un bon nivell per anar allà. A poc a poc vaig anar agafant el ritme. La feina és diferent que a La Rosaleda. A la cafeteria és més mecànica, i al restaurant el tracte amb el client és diferent, perquè allà és un servei ràpid i aquí has d'entaular una conversa amb el client, aconsellar-li, perquè hi ha més assortit.

A mi m'agrada molt el tracte amb el client, és el que més m'agrada de la feina. Al principi no era així, però m'he adonat que se'm dona molt bé. Abans era més tímid però he après a saber parlar amb el client i tractar-lo bé. Cada persona és un món i has de tenir l'empatia amb el client per servir-lo, i això ho he après amb l'experiència.

Què t'ha aportat aquesta feina?

La feina m'ha aportat confiança en mi mateix i també he après a ajudar a la gent. I també m'ajuda a desenvolupar altres projectes propis. Per exemple m'he pogut treure el carnet de conduir, o puc comprar-me el què necessito.

Com et veus d'aquí 10 anys?

D'aquí 10 anys em veig amb molta experiència i m'agradaria seguir a l'hostaleria. És un món que m'agrada molt i crec que hi tinc molt de futur. Hi ha treball i moltes oportunitats, dins o fora de la fundació.

Que es el que més t'agrada de la fundació?

M'agrada treballar a la fundació perquè és una empresa que ajuda gent que ho necessita. Amb els companys som molt oberts, compartim la feina i treballem en equip.

Explica'ns una mica del teu dia a dia.

Vinc de casa en bici, em canvio i el primer que faig és preparar la terrassa. Després ja estic a punt per atendre els clients. Quan no n'hi ha, faig manteniment del local, netejo i endreço. I quan hi ha clients, estic a fora de la barra i m'adreço a ells, vaig a les taules de la sala o de les terrasses, els hi prenc nota, els serveixo i els dono conversa. M'agrada preguntar-los si està tot bé, si necessiten res més. Jo sé que ells venen per estar a gust i la meua feina és fer que se sentin bé i, sobretot, l'important és que tornin cada dia. El meu tracte és molt personalitzat. Per mi el primer és el client.

Naiara Roman. Treballa a l'obrador d'aliments ecològics Onyar

Soy de Cantabria, tengo 40 años, hace 4 años que vivo en Girona y hace más de dos que trabajo en la fundación. Vine por recomendación del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Me dijeron que probara a echar el curriculum aquí, porque tengo una discapacidad, y a las dos semanas me llamaron.

Empecé haciendo un curso que acababa con 15 días de prácticas en la sección de jardinería de la fundación.

Esa primera experiencia fue muy positiva. Estuve con dos compañeros que eran muy majos, me ayudaron, aprendí mucho y lo pasé muy bien. La jardinería me gustó mucho.

Al acabar las prácticas, me contrataron y estuve un año trabajando. Luego llegó la pandemia, por lo que estuve un par de meses en casa sin trabajar y, a la vuelta, me propusieron trabajar en el obrador para cubrir una sustitución. Y al final me quedé ahí, y de eso hace ya un año y medio.

En mi paso por la fundación, siento que he aprendido muchísimo, ya en jardinería aprendí cosas que ni había estudiado. Y en el obrador mucho más. Tienen mucha paciencia conmigo y así es más fácil aprender, por ejemplo, cómo usar el abatidor, la máquina de envasar, el pasteurizador, etc. Mi compañero Morsil y yo envasamos la pasta y ahora ya voy súper rápida. Estoy muy contenta con mi evolución. Es el único trabajo en el que me siento segura, libre y, en un año he aprendido más que en 10 años en otro lugar.

El trabajo me ha dado tranquilidad y seguridad. Había trabajado en fábricas, pero no podía seguir el ritmo, no se me comprendía, y acababan echándome. Y aquí he sentido que me han ayudado. Sin duda, Julià, mi antiguo jefe del obrador, me ayudó a salir del cascarón. Cada día le daba las gracias por confiar en mí y porque no me diera por vencida. Cada vez podía más y cada vez me sentía más segura.

Teresa también me ha ayudado mucho. Cuando me daban ataques de ansiedad ella venía y me calmaba. Me daba un paseo, me hablaba, y en seguida me tranquilizaba, y podía volver a trabajar.

Mi día a día empieza a las 6h, cuando me levanto. Desayuno, preparo la maleta con el uniforme, y me vengo con el patinete. Hacemos una reunión todo el equipo. Mi tarea principal suele ser poner los toppings a las pizzas, aunque hago muchas otras cosas. El nuevo encargado, Joan, nos reparte las tareas del día. Y luego, en función de la producción, hago unas cosas u otras. Joan es muy simpático, muy atento y tiene paciencia para enseñarme las cosas.

Lo que me gusta más del trabajo es que me siento satisfecha con lo que hago, siento que valgo. Me siento valorada y realizada, y llego a casa y estoy satisfecha, aunque me duelan las pestañas. Dentro de 10 años me veo aquí, no me veo en ningún otro lado. Yo de aquí no me voy si no me echan.

Quiero dar las gracias a la empresa, porque mi vida ahora es más tranquila, estable, segura, sobretodo anímicamente. En ningún sitio en 40 años he estado mejor que aquí. Aquí no me juzgan ni me menosprecian y eso es muy importante.

Teresa Gironès, recepcionista dels serveis centrals de la fundació

La Teresa té 58 anys i viu amb la seva mare a Salt. Va estudiar filologia catalana fins a tercer curs, i després es va passar a clàssica. De llatí treia excel·lents però amb el grec no va poder. En el seu temps lliure li agrada llegir poesia, sobretot Josep Carner, i li agrada escriure poemes.

Vaig començar a treballar el 28 de gener de 2008, ara farà 14 anys, al principi com a recepcionista de tardes i, a partir de 2014, a jornada completa.

Vaig arribar a la fundació a patir d'una crisi que vaig tenir. Això em va portar a la treballadora social d'un centre de salut i aquesta em va comentar que, amb la imatge tan bona que donava, podia ser una bona recepcionista. Em va posar en contacte amb una altra fundació, on hi vaig treballar fins el 2004. I després em va aparèixer una nova oportunitat a la fundació. Recordo que em van entrevistar l'Anna T. i l'Elvira R.

Abans d'entrar, tenia fòbia al treball, estava deprimida i se'm feia una muntanya; pensava que mai podria guanyar-me la vida. Però de seguida em vaig sentir integrada, em sentia com un peix a l'aigua.

Al principi teníem una centraleta amb només 13 extensions, i actualment en tenim 96, entre fixes i mòbils. I ja hem passat per quatre models de centraleta. Fins i tot ens hem trobat amb situacions en què teníem dues centraletes, la vella i la nova. Hem hagut de superar molts reptes.

El creixement de la centraleta és un senyal inequívoc de

la prosperitat de la fundació, i de la seva evolució positiva, que ha capejat el temporal de la crisi financera del 2008 i també la crisi de la pandèmia de 2020.

La meua feina consisteix en diverses tasques: atendre la recepció, atendre les visites, agafar trucades i derivar-les, fer encàrrecs a entitats bancàries, gestories i administracions públiques, etc.

Per a la feina de la centraleta i per passar les trucades correctament has de conèixer molt bé els departaments, com està organitzada la fundació, les persones que hi treballen.

Per a mi aquesta feina ha significat augmentar la meua autoestima. Estava en un món caòtic i em podia haver enfonsat, però a la feina he tingut una integració laboral i social que m'ha ajudat en el dia a dia. Tinc amistats aquí, tinc molts companys, i això ha estat com tornar a néixer. Em sento dignificada com a persona, em puc guanyar la vida. Abans depenia totalment de la meua mare i ara soc una persona adulta, amb drets, deures i obligacions, una persona autònoma que pot fer una vida completament normal.

A la fundació també he descobert l'autogestió. Som un grup de companys que defensem els drets de les persones amb discapacitat. La societat avui dia és més inclusiva, però durant dècades s'ha considerat aquestes persones com a actors secundaris i ens han privat de ser ciutadans amb plenitud de drets. Abans, els familiars amagaven els seus éssers estimats; ara, amb les fundacions ens sentim lliures i ens sentim éssers humans plens, valorats i respectats. I això és molt bonic.

La fundació vetlla per nosaltres i això és meravellós; ningú entén el veritable sentit d'aquesta frase si no tens una discapacitat intel·lectual i t'has trobat en una situació negativa, però llavors t'han donat els suports per tenir expectatives de futur.

Sandra Serra. Treballa al servei de Neteges Industrials

La Sandra Serra té 35 anys i forma part del Centre Especial de Treball, en concret, treballa al Servei de Neteges Industrials, i ara ja en fa 10 que està a la fundació.

Quan vas entrar a la fundació, quina va ser la teva primera feina?

Vaig començar amb una substitució de maternitat al centre ocupacional Montilivi, com a recepcionista. Vaig estar quatre mesos i feia tasques com anotar qui tenia les claus, feia còpies,

omplia els registres dels pisos i altres tasques.

No recordo com vaig descobrir la feina, diria que va ser la meva mare que em va ajudar a buscar-la. En aquell moment no estava fent res, tenia 25 anys i m'estava a casa. Havia estat treballant de recepcionista en una escola d'Anglès, d'on sóc jo, així que ja tenia experiència. Tenia ganes de treballar, i quan em van dir que tenia feina em vaig sentir molt bé.

Més endavant em van canviar de secció i vaig començar a treballar a Neteges, concretament donant servei al Mercat del Lleó, que és on encara estic avui dia. Aquesta feina va suposar un canvi: vaig haver d'aprendre a netejar, a fer servir els productes d'higiene... Ara ja fa 7 anys d'això!

Com és el teu dia a dia?

El meu dia a dia és molt organitzat: m'aixeco entre 8h i 9h, esmorzo, faig feines a casa i passejo el gos que li vam regalar a la meva àvia. Jo el trec els matins i ella el

passeja els vespres. Després agafo el bus de les 12h, perquè vinc d'Anglès, així tinc temps d'anar a comprar, de dinar aviat i de fer un te. Començo a treballar a les 14:30h fins a les 20:30h.

Què suposa per a tu treballar i què t'aporta?

La feina m'aporta un sou, distreure'm, tenir companys. I no estar tot el dia a casa avorrida. Amb els diners ajudo a casa, pago les meves despeses, com ara el telèfon o els dinars. A més, fa poc que em vaig fer sòcia de la penya blaugrana. Els dies de partit vaig al local amb tots els altres socis. L'ambient és molt divertit.

El que m'agrada de la meva feina és la bona relació amb els companys, m'hi porto molt bé i ens ajudem entre nosaltres. Hi ha dies que vaig a sopar o al cine amb companyes de feina.

A banda de la teva inserció al CET, has fet altres activitats dins de l'entitat?

Quan vaig començar a la fundació, al cap de dos mesos, em van parlar de l'equip de bàsquet. Vaig anar-hi per provar-ho i després vaig continuar 5 o 6 anys jugant. Fins que em vaig lesionar en un dels partits. Del bàsquet m'agradava tot; és l'esport que més m'agrada.

Com et veus d'aquí 10 anys?

En un futur m'agradaria estar en una oficina, perquè les tasques administratives m'agraden. Després de l'ESO vaig estudiar un cicle mitjà d'administració i m'agradaria dedicar-m'hi.

Anna Riu. Treballa al Rentat de Vehicles Industrials la fundació

Em dic Anna Riu i vaig arribar a la fundació quan vaig acabar l'institut. Encara no tenia els 18 anys i ara ja en tinc 29. Vaig començar fent un curs de formació que es feia llavors i que durava 6 mesos. Amb aquest curs es feien pràctiques a totes les seccions del Centre Especial de Treball, alhora que m'ensenyaven coneixements de riscos laborals.

Un cop acabat el curs, em van preguntar quina feina m'havia agradat més i vaig respondre, sense dubtes, que era la secció del Rentat de Cotxes. I així vaig començar-hi a treballar. Primer vaig començar al rentat de Mas Xirgu i, un cop es va obrir el de Montfullà, em van enviar cap allà. I fins avui. Tot i que, durant aquests anys, també he fet suports puntuals a altres seccions com la bugaderia, el taller degustació o el servei de càtering.

La feina del rentat m'agrada perquè em sento a gust amb els clients, i també amb els companys. Vinc a treballar contenta. M'agrada estar a l'aire lliure, però el que més m'agrada és que es tracta d'una activitat moguda i dinàmica, i això és el que jo necessito. Molts clients ja em coneixen i m'aprecien molt. Em diuen que faig molt bé la meva feina; a vegades ens donen propina. M'agrada molt

que em valorin.

Ara us explicaré en què consisteix un dia de feina aquí al rentat de vehicles industrials de Montfullà. Quan arriba un camió el fem anar a la línia que toca, ara n'hi ha dues. Li preguntem quin rentat vol fer i comencem el procés. Li passem l'espuma compacta al vehicle per estovar la brutícia, després agafem el raspall i raspalllem fort per treure manualment tot el què, posteriorment, la màquina no podrà treure. A continuació, el vehicle passa pel pont de rentat, i engego el programa que toca en funció del tipus de vehicle. Se li passa aigua amb els raspalls circulars de la màquina i esperem que acabi el programa. L'aigua porta un tipus de cera protectora que fa que el vehicle es vagi assecat sol. Després netegem llantes, tirem aigua a la cabina, fem els baixos i traiem l'aigua de les llantes.

Aquesta feina em fa estar activa, i el sou em va bé per a les meves coses. Per exemple, per cobrir despeses com el títol de 2a entrenadora de bàsquet, que m'estic traient ara.

D'aquí uns anys encara em veig treballant aquí perquè m'agrada, tot i que també m'agradaria provar altres feines dins la fundació. Formar-me i treballar, per exemple, de cambrera, una experiència que m'ha agradat quan ho he provat. Com que m'agrada molt el tracte amb el client, m'agradaria aprendre'n més.

Voldria seguir a la fundació perquè fora d'aquí és difícil trobar feina; moltes empreses no estan preparades encara per ajudar persones com jo.

Des del servei d'Orientació i Ocupació de l'àrea d'Emprenedoria per a l'ocupació, orientem i oferim suport a les persones en la recerca d'oportunitats professionals i en fomentem la inserció a l'empresa ordinària. El 2021 vam inserir 41 persones. També desenvolupem programes de Formació per a l'Ocupació amb l'objectiu de preparar les persones per al món laboral.

Formem persones per ajudar-les en la recerca d'oportunitats laborals

Montse Duran, usuària del servei d'Orientació i Ocupació de la fundació

Tinc 42 anys i, abans de venir a la fundació, era aturada de llarga durada i venia d'una situació familiar complicada. Em trobava en una situació de crisi, però amb moltes ganes de continuar endavant, de treballar i de sortir-me'n. Però, sola no aconseguia trobar feina i creure en cap possibilitat.

Vaig començar amb el certificat de professionalitat de comerç de febrer fins a maig, i llavors vaig fer les pràctiques en un supermercat, on ara he trobat feina.

M'ha agradat moltíssim perquè tornar a classe després de 20 anys de fer una FP de comerç és molt bonic: tornes a repassar el què ja vas fer i t'adones que tens les capacitats, que només estaven adormides. És molt motivador; l'atenció de les professores i els companys t'ajuda a sortir del forat on no hi veies cap sortida.

Ara sóc una altra persona, hi ha gent que no li dóna tanta importància i es queden a casa, però jo de ben joveneta sempre he volgut treballar. Així em sento bé i puc ajudar a casa. Són coses que ja havia fet i les havia fet bé, i ara torno a ser la Montse que era. Treballar des de la formació, encara que tinguis 40 anys, igualment et capacita. Havia perdut seguretat i l'he recuperada.

Ara faig un curs d'imatge personal amb Nuduka. La classe està dividida en dues parts: perruqueria i estètica. A perruqueria, la formadora ens encomana la seva energia fent estiraments. Després fem rutina d'higiene capil·lar, pentinem i aprenem diferents maneres d'assecar. Ens ensenyen a fer-nos-ho a nosaltres mateixos, perquè anem polits i amb bona imatge quan anem a buscar feina o en el dia a dia. A estètica, fem ungles i maquillatge.

A nivell d'autoestima es nota molt: els dimarts vaig a treballar millor que mai. També és un treball en grup, ens ajudem els uns als altres.

Estic molt contenta amb les professionals que m'han atès; de no trobar els meus propis recursos aquí els hem despertat. A més, la família també està tranquil·la perquè tinc autonomia. Aquí estan per tu, t'acompanyen, tens una relació molt personal i et sents bé.

A nivell d'aprenentatge personal he treballat la seguretat, l'autoestima. Ara torno a conduir, que ho havia deixat perquè em feia por, perquè no estava bé. He recuperat el què feia abans. També em sento més autònoma.

Recomanaria a les persones que potser no són tan autònomes que vinguin a fer una formació, una orientació, ja que a casa, de vegades, no et comprenen, però aquí amb poca cosa i poc suport, pots canviar molt.

Vaig venir amb buits i els hem anat omplint. Jo ja vull tornar quan acabi el curs de Nuduka; prefereixo continuar venint, veure companys, professores, i participar de les coses tan xules que fan.

Empreses col·laboradores amb la fundació en accions de formació

Nuri Duran, gerent de Nuduka

Com pot tenir complicitat i sinèrgies un saló d'estilisme com NUDUKA amb una organització empresarial social referent com la Fundació Ramon Noguera?

Les primeres relacions es van iniciar ara fa quasi 15 anys, amb un esperit de col·laboració, i després de conèixer les activitats i necessitats de la fundació explicades per la seva directora gerent Pepita

Perich, extraordinària persona que ens va transmetre els valors i possibilitats entre les dues entitats.

Vam començar compartint la idea de fer una desfilada de moda aprofitant la nova botiga que es va inaugurar el 2006 a Mas Xirgu, on l'entitat hi té la seu, i més endavant, quan aquell entorn es va transformar en una espai molt concorregut, el nostre equip es va desplaçar diverses vegades a posar "guapes i guapos" els models que desfilaven la roba i els complements que la fundació comercialitzava. D'aquesta manera, també vam començar a incorporar en el catàleg de venda de Nuduka les joies que es fan a la fundació, així com les roses per la Diada de Sant Jordi.

Amb la Fundació Ramon Noguera hem buscat col·laboracions cada any per ampliar i potenciar les relacions, i oferir noves activitats als nois i noies de l'entitat. Així, també hem arribat a organitzar diferents sessions de formació d'autoimatge com a premi a la

bona evolució de grups de treball del centre ocupacional Montilivi, amb molt d'èxit.

I és amb aquesta darrera activitat que ha nascut la llavor del projecte formatiu NUDUKA adreçat a un grup de 10 persones vinculades al Servei d'Orientació i Ocupació de la Fundació Ramon Noguera, amb un curs d'una jornada setmanal de tot un matí, i una duració de 7 mesos. La formació s'ha desenvolupat al nou centre formatiu NUDUKA IN, amb un programa dedicat a la imatge personal, el benestar, l'autogestió de les emocions, els valors necessaris per tenir un bon treball, o el fet d'adquirir bons hàbits per sentir-se realitzat professional i personalment. En aquestes sessions hi han participat com a ponents o col·laboradors professionals de l'equip de NUDUKA i, també, s'han visitat dues empreses del territori.

El resultat ha estat molt positiu per als alumnes amb una assistència del 90% en totes les sessions. De fet, així ho han transmès en les diferents enquestes que els hi hem fet, on han expressat la confiança i seguretat que han adquirit per a les relacions socials o professionals, com han après i integrat tècniques per potenciar la seva autoestima i sentir-se a gust, o com han après com han d'actuar per tenir una entrevista de feina.

Per a l'equip de NUDUKA que hi ha participat ha sigut una experiència única, emocionant i extraordinàriament satisfactòria. Hem après d'ells i hem compartit sessions memorables, amb una participació activa i una gran predisposició per part dels alumnes. Una mostra dels valors compartits entre les dues organitzacions, de la sensibilitat de les persones de la fundació i de NUDUKA, amb una experiència que ens ha fet millors i més forts com a societat.

Un dels nostres casos d'èxit d'inserció a l'empresa ordinària

Albert Marquès, usuari del servei d'Orientació i Ocupació

Em dic Albert i, fins fa poc, portava 2 anys a l'atur, mentre tenia cura de la meua filla i buscava feina. No estava exactament en recerca activa perquè tenia mal al peu i m'estava recuperant. Tot i això, vaig presentar moltes propostes i no em responien.

Vaig arribar a la Fundació Ramon Noguera per una oferta del SOC l'abril de 2021 perquè encaixava amb els criteris que demanava. Abans, però, ja esperava venir per trobar cursos de formació i orientar-me cap al món laboral.

Vaig fer el Certificat de Professionalitat de neteja de superfícies. Les pràctiques de 80 hores les vaig fer a BIGMAT amb un company. De l'abril fins el juliol vam posar en pràctica tot el que havíem estudiat.

Des de la Fundació han estat molt agradables, molt simpàtics i està tot molt ben organitzat. Així t'acostumes a agafar unes rutines i després ja agafes la pràctica. Vaig aprendre a fer servir productes, màquines, a treballar

La visió de l'empresa insertora

Remei Espadas, gerent de Repartidors.cat, empresa col·laboradora amb la fundació i insertora de l'Albert

No es tracta de fer-ho ràpid, que també, sinó de fer-ho bé. La qualitat és el tret diferencial d'aquesta empresa de repartiment de referència de les Comarques Gironines. Ho sap bé la Remei Espadas, la seva gerent: "Són moltes les empreses que ofereixen serveis postals, però no totes poden garantir la seva eficàcia. Parlem d'un matís del qual dependrà l'èxit dels teus resultats: la seguretat de saber que el teu missatge arriba, en fulletó, tríptic, revista, etc..".

Per tal que això passi, la xarxa de repartidors que tenen és clau. Com els podem identificar? Pel seu compromís, transparència i respecte amb la feina i el client. Són, com el seu nom indica, 'Repartidors'. Per aquest motiu, a Repartidors.cat ja fa temps que col·laboren amb la fundació i des de llavors "l'experiència no ha pogut ser més positiva". En concret, des del mes de gener, l'Albert forma part de l'equip de Repartidors.cat. "Estem molt contents. És una persona molt treballadora, atenta, implicada i seriosa amb la seva feina", comparteix la Remei. "A més,

compleix amb tots els objectius que es marquen cada dia, amb la complexitat i exigència que té."

L'empresa, que dona servei a les comarques gironines, Osona i Maresme, té una trajectòria de trenta anys on han acumulat un profund coneixement de les diferents zones de repartiment i les seves característiques. Juntament amb tot aquest coneixement, la qualitat del personal és la raó per la qual els clients han confiat el seu repartiment a bústies a Repartidors.cat. "En aquest sector costa molt trobar treballadors en el sentit més literal de la paraula, busquem persones serioses i compromeses amb el que fan, que facin correctament el servei. En aquest sentit, poder comptar amb l'Albert en particular i la fundació en general és per nosaltres una sort", valora la Remei, que té clar que l'excel·lència en el servei es fonamenta en l'equip humà. "Pensar primer en el treballador és clau per a un bon repartiment, i això és sinònim d'èxit amb el client", afegeix.

en equip, individualment, a tenir prevenció de riscos laborals...

M'han aportat molta confiança en mi mateix: parlar en públic em costava, però, aquí, m'han ensenyat a fer-ho. Tinc una valoració positiva de les persones que formen part de l'equip.

Després de les pràctiques vaig començar el programa d'inscripció amb la tècnica, la Maria V., qui em va veure possibilitats i ganes, i em va proposar la feina que estic fent actualment: treballar 20 hores setmanals de repartidor, perquè així em pugui adaptar als meus fills.

L'inici de contracte a Repartidors va ser al gener. Faig mitja jornada de matins i reparteixo publicitat. D'aquí uns anys m'agradaria seguir treballant en aquesta empresa.

Paral·lelament, seguiria fent cursos de formació, però de moment no, perquè a les tardes vull estar amb la meua filla. Tot i que trobo a faltar no venir, perquè es crea molt bon rotllo amb els companys de la formació, ja que passem moltes hores junts i es fa amistat.

Voldria destacar l'acte d'entrega de diplomes del programa Incoporta que va ser un moment molt important per a mi perquè, amb uns companys, vam fer una presentació en públic. Em vaig sentir molt bé i molt orgullós perquè hi va assistir la meua nena.

Col·laborar amb la fundació

La Fundació Ramon Noguera manté una àmplia col·laboració amb empreses i entitats del territori. Ser una empresa socialment responsable significa col·laborar en el desenvolupament de la comunitat i l'entorn, i la nostra entitat ofereix aquesta oportunitat mitjançant diferents alternatives: contractar els nostres serveis, fer donacions per a projectes o donar suport en la difusió de la nostra tasca, entre d'altres.

La Càtedra de Responsabilitat Social i Sostenibilitat de la Universitat de Girona, estreta col·laboradora de la fundació

Maria Rosa Terradellas, directora de la Càtedra de RSS de la UdG

La càtedra de Responsabilitat Social i Sostenibilitat, és una de les 40 càtedres de la UdG. Es va crear l'any 2013 amb l'impuls de Càritas Diocesana de Girona i el patrocini de Santander Universidades.

Des dels seu inicis, ha estat treballant en tres línies d'actuació bàsiques: la solidaritat, la sostenibilitat i la vinculació amb el món empresarial. Ha desenvolupat les seves actuacions centrant-se en diferents objectius amb la finalitat de contribuir a un model d'innovació, desenvolupament i transformació social que sigui responsable, solidari i sostenible, esdevenir un referent en el marc de la responsabilitat social, la sostenibilitat i la solidaritat, i impulsar la Responsabilitat Social en el món empresarial i a nivell territorial de les comarques gironines.

La Càtedra s'organitza en tres àmbits: solidaritat, sostenibilitat i responsabilitat social, i comptem amb un Consell Assessor molt dinàmic format per 25 persones procedents de la universitat, empreses i organitzacions empresarials; persones, entitats i organitzacions solidàries i emprenedors socials. Aquesta composició assegura comptar amb un ampli i ric ventall de sabers, coneixements, sensibilitats i valors que integren la nostra societat i que són molt valuosos per prendre decisions.

Entre aquestes entitats, des dels seus inicis, vam voler comptar amb la Fundació Ramon Noguera, representada per la seva gerent la Pepita Perich, amb qui hem establert nombroses i valuoses col·laboracions.

La càtedra porta a terme moltes actuacions en diferents àmbits com es poden constatar en les memòries que podeu trobar a la seva [web](#), entre les que voldríem destacar:

La publicació de la guia "Amb Valor Afegit" amb la finalitat de clarificar conceptes vinculats a la RS, algunes fases per fer-la efectiva i identificar bones pràctiques portades

a terme per petites i mitjanes empreses de les nostres comarques. La guia va comptar amb la participació activa del Consell Assessor, que va aportar idees i suggeriments per adaptar-les a les necessitats de les nostres petites i mitjanes empreses. Us la podeu descarregar a la nostra web.

En relació a la formació realitzem cursos en línia i gratuïts adreçats a estudiants de la UdG i d'arreu del món sobre Introducció a la responsabilitat social i el Pla de Responsabilitat Social, ambdós realitzats per professorat de la UdG i membres del Consell Assessor de la Càtedra exposant com entenen la Responsabilitat Social i com l'apliquen a les seves empreses, fundacions, etc. En aquest cas, també s'exposa l'exemple de la Fundació Ramon Noguera. Així mateix des de 2020 concedim Premis als Millors Treballs de Final de Grau centrats en l'aplicació dels ODS i la RS.

Finalment voldríem parlar de les Tertúlies Socials-Sopar que vam iniciar l'any 2019 amb la finalitat d'apropar la ciutadania a temes actuals. Fins l'inici de la pandèmia em vam portar a terme 9 i vam tractar diferents temes d'interès. Les Tertúlies Socials-Sopar les portem a terme

a La Rosaleda, espai de la Fundació Ramon Noguera, i ho fem tot sopant per a poder iniciar un diàleg franc i sincer que ens porti a tots a modificar coneixements i actituds. Vam editar un llibre sobre les tertúlies que us el podeu descarregar de manera gratuïta a la web de la càtedra.

Durant la pandèmia vam substituir les Tertúlies per una sèrie de programes televisius editats per la càtedra que vam anomenar Dialoguem, sobre temes del màxim interès en temps de pandèmia, entre ells també hi ha

va participar la Fundació Ramon Noguera parlant de les dificultats de les persones amb discapacitat en temps de pandèmia. Podeu visionar tots el diàlegs a la web de la càtedra.

Bé, fem molts més coses, però aquestes són les que us volíem explicar en aquest espai de la revista per tal que quedi constància de l'estreta relació de la Càtedra de RSS amb la RS i amb la Fundació. Us convidem a que conegueu què més fem a la nostra [web](#).

Des de la Fundació Ramon Noguera, també impulsem programes destinats a totes aquelles persones que, a nivell particular, vulguin vincular-se amb la nostra entitat, ja sigui donant suport en diferents activitats, mitjançant el programa de voluntariat, o a nivell econòmic, a través del programa d'Amics de la fundació.

Vols ser amic de la fundació i col·laborar amb nosaltres?

A la Fundació Ramon Noguera volem que et sentis part del nostre projecte, i per això et pots convertir en **Amic de la Fundació**.

Què implica fer-te amic?

Aquest programa implica, de la teva part, una aportació econòmica anual que sumarà perquè poguem continuar treballant cada dia en projectes entorn del col·lectiu de persones amb discapacitat intel·lectual. Et pots fer Amic a partir d'una aportació econòmica fixa, de la quantitat i periodicitat que tu triïs.

Amics de la fundació és el vincle que ens unirà en l'esforç i el compromís per construir una societat més justa i solidària. Els petits passos que farem junts seran amb la missió de millorar la qualitat de vida d'aquestes persones.

Què rebràs a canvi?

A més de la satisfacció de col·laborar amb un projecte emocionant, tindràs aquests avantatges:

- Obtindràs beneficis fiscals en la declaració de la renda.
- Al llarg de l'any t'oferim descomptes i promocions en els nostres serveis.
- Rebràs les publicacions de la fundació i seràs el primer en estar informat de les novetats de l'entitat.

- Estàs convidat a la trobada anual d'Amics de la Fundació, on podràs conèixer de primera mà la tasca que desenvolupem gràcies al teu suport. Anualment, celebrem aquesta trobada dedicada a tots aquells que ens doneu suport; una diada emotiva per consolidar un projecte comú!

Fes-te amic!

Els voluntaris ens expliquen la seva experiència

Emili Gasol, voluntari a les marxes saludables

El contacte amb la natura actualment és una part molt important de la meua vida. Ho comparteixo amb altres persones i amics. Estic federat a la FEEC on s'hi ha constituït recentment l'Àrea Inclusiva i he participat a activitats organitzades amb persones amb diverses discapacitats. A la Fundació Ramon Noguera hi treballa la meua filla, en el Centre Especial de Treball. Perquè l'activitat és la meua il·lusió, perquè m'agrada fer-ho amb aquests col·lectius i perquè també penso que així puc fer un retorn a la fundació, és pel què he decidit de col·laborar-hi.

L'experiència va consistir en fer un acompanyament a les diferents marxes saludables que la fundació va programar en motiu de la celebració de la Setmana Mundial de l'Activitat Física. La vaig viure plenament. Durant tota la setmana vaig participar a les marxes amb diferents grups de persones amb discapacitat i em vaig sentir molt ben rebut per totes elles.

Crec que la convivència amb una filla amb discapacitat ha facilitat que m'integrés des de bon principi i vaig poder

aportar els meus coneixements de la natura, que també va enriquir a alguns d'ells. I, en general, vam compartir bon humor i alegria pel fet de poder sortir a la natura, després de tant temps sense que ells ho poguessin fer.

El què em va aportar a mi, aquí podria estendre'm molt, pel què va donar aquella setmana carregada d'emocions. Com que he de resumir, diré primer de tot que m'ho vaig passar molt bé amb tots ells. El fet que s'obriessin explicant-me en poca estona tantes coses de la seva vida, em va omplir moltíssim i vaig tenir molta empatia amb ells.

Valoro l'experiència molt positivament, sobretot per a mi, i crec que també per a ells. La meua predisposició de tornar a compartir amb totes aquestes persones una nova activitat és plena. També vull expressar el meu reconeixement per als responsables de l'activitat física, en Cesc, la Sara i tots el monitors que ens van acompanyar durant la setmana.

Gemma Gómez, voluntària a l'activitat de bàsquet

Sempre he volgut fer un voluntariat i viure l'experiència des de dins. Vaig estar buscant fins que vaig trobar que la Universitat de Girona n'oferia molts, molt diversos i de diferents entitats. Sempre he estat involucrada en el món del bàsquet i quan vaig trobar que la Fundació Ramon Noguera n'oferia un, vaig pensar que era el millor del qual en podia formar part.

L'experiència ha consistit en anar un dia a la setmana al pavelló de Santa Eugènia i formar part de l'entrenament

amb els nois de l'equip de bàsquet Ramon Noguera. He coincidit amb en "Suka" (Jordi Sucarrats), que és l'entrenador de l'equip. La funció que he fet ha estat com a suport: des de muntar el material per realitzar els exercicis fins a formar part de l'equip, com si fos una jugadora més! Ha estat molt divertit. L'experiència ha durat cinc setmanes: una hora a la setmana.

Crec que he aportat alegria, dinamisme i bones vibracions (tot i que sempre hi ha molt bon ambient). A mi m'ha aportat molt: he après moltes coses i he conegut persones espectaculars amb un cor gegant. N'he après de tots i cada un d'ells.

Sense cap mena de dubte, ha estat una experiència molt i molt positiva, no l'oblidaré mai. En Suka m'ha ajudat molt i ha fet les coses molt senzilles. Tots ells són persones molt amables i generoses. M'han acollit com si fos una més i m'han tractat molt bé.

Tothom hauria de fer un voluntariat al llarg de la seva vida, t'aporten molt i n'aprens encara més. Jo de ben segur que repetiré!

Per últim, només vull donar les gràcies per haver-me donat aquesta oportunitat i agrair a tothom que ha format part d'aquesta experiència tan única. Sou gent meravellosa. Moltes gràcies!

Productes i serveis amb valor afegit

LA ROSALEDA

— JARDÍ DEGUSTACIÓ —

Cafè-restaurant situat a l'entorn inigualable dels jardins de La Devesa. Proposta gastronòmica d'inspiració mediterrània, amb esmorzars, aperitius, tapes i dinars. Ideal per a grups.

Pg. de la Devesa, 1 Girona
Tlf. 972 177 821

info@larosaleda.cat
www.larosaleda.cat

Taller Degustació lafundació

Cafeteria amb àmplia oferta d'esmorzars i berenars, i amb opcions saludables i ràpides per dinar. Servei de terrassa i take away.

C/Indústria, 22 Girona
Tlf. 872 264 959

comunicacio@grupfrn.cat

Càtering lafundació

Solucions gastronòmiques amb alt valor social per a esdeveniments d'empresa amb una excel·lent relació qualitat-preu i una àmplia varietat de propostes a mida.

Tlf. 972 237 611

lafundaciocatering@grupfrn.cat
www.lafundaciocatering.com

ALIMENTS

Productes ecològics de de proximitat, totalment naturals i sense additius, elaborats amb ingredients ecològics de primera qualitat. Estem especialitzats en l'elaboració de pizzes i pasta fresca.

Tlf. 972 237 611

alimentsonyar@grupfrn.cat
www.alimentsonyar.org

Joies i Artesania lafundació

Joies, bijuteria i articles artesanals dissenyats i elaborats a mà als centres ocupacionals de la fundació. Venem aquests complements a la botiga de Mas Xirgu i a la botiga online.

C/Indústria, 22 Girona
Tlf. 972 249 403

lafundacio@grupfrn.cat
www.lafundacio.net

SHOWROOM

Espai creat amb l'objectiu de donar a conèixer el projecte d'alimentació ecològica Onyar mitjançant un programa de visites, tallers i degustacions. Disposa d'una zona d'aparador i venda de productes.

C/Indústria, 22 Girona
Tlf. 972 249 403

comunicacio@grupfrn.cat
www.alimentsonyar.org

Productes i serveis amb valor afegit

Bugaderia lafundació

Serveis de bugada integral adreçats a empreses i particulars. Rentat, assecat i planxat de roba i uniformes professionals, roba d'hostaleria i roba de la llar.

C/Indústria, 22 Girona
972 249 403
bugaderialafundacio@grupfrn.cat

Tlf.

Neteges Industrials

Especialistes en tot tipus de neteges industrials: posta a punt de locals comercials i naus industrials, manteniment d'instal·lacions, neteja de vidres en alçada, etc.

Tlf. 972 237 611
comunicacio@grupfrn.cat

Rentat de Cotxes lafundació

Servei de rentat, neteja i desinfecció de vehicles. Túnel de rentat amb diferents graus d'acabat i neteja manual d'interiors, vidres i llindes.

C/Indústria, 22 Girona
Tlf. 972 400 244
comunicacio@grupfrn.cat

Muntatge Industrial

Servei de manipulats i muntatges industrials.

Tlf. 972 237 611
comunicacio@grupfrn.cat

Rentat de Camions lafundació

Servei de rentat i neteja per a tot tipus de vehicles industrials i de gran volum: camions, tràilers, autocars, caravanes. 2 ponts de rentat, servei d'alta pressió, baixos i desinfecció de caixa.

C/Caterina Albert, 1
Pol. Ind. Montfullà, Bescanó
Tlf. 972 178 885
comunicacio@grupfrn.cat

Jardineria i Serveis Forestals

Serveis de jardineria i forestals: construcció i manteniment de jardins i espais verds, conservació de parcs i vials, tractaments fitosanitaris, gestió de l'arbrat, treballs forestals, etc.

Tlf. 972 237 611
comunicacio@grupfrn.cat

